

[Stein.]

Selskabs Navn fører en Del af Virksomheden videre, og en Afviklingsafdeling, der faar til Opgave at afvikle den øvrige Del af Virksomheden, saaledes som den højtærede Handelsminister nylig har gjort Rede for det.

Det kan ikke være andet end, at et Indgreb som dette maa vække de største Betænkeligheder, og som Forholdene ligger, kan der praktisk talt ikke blive Tale om nogen selvstændig Indsats fra dette høje Tings Side. Dertil er der ikke levnet nogen Tid, idet den højtærede Handelsminister i det andet Ting har erklæret, at han for sit Vedkommende ikke kan medvirke til den dertil nødvendige Forlængelse af Moratoriet. Det vil derfor ogsaa være ørkesløst at forlange Udvalgsbehandling i dette høje Ting, men jeg maa for mit Partis Vedkommende beklage, at vi saaledes bringes i en Tvangssituation, hvorved Rigsdagens Medvirken trods det betydelige Materiale, der er fremskaffet, reduceres til en blot og bar Formalitet.

Naar mit Parti trods alle Betænkeligheder vil give Tilslutning til det foreliggende Forslag, er det alene under Tvang af Nødvendigheden og ud fra de samme Betragtninger, som var bestemmende for vor Tilslutning til Moratorieforslaget i December. Selv i den nedskaarne Skikkelse knytter der sig til Burmeister & Wain's Virksomhed betydelige Beskæftigelsesinteresser, og dertil kommer, at Burmeister & Wain's Navn, særlig gennem den Indsats, Selskabet har gjort med Hensyn til Dieselmotorens Anvendelse indenfor Skibsfarten, er blevet noget af et Fanemærke udadtil overfor den ganske Verden. Af disse og andre Grunde er det af Betydning, at der ud af det nuværende Sammenbrud reddes, hvad reddes kan, og man har i det nedsatte Udvalg saavel som indenfor Kredsen af medvirkende Banker ikke kunnet finde Vej til nogen anden Løsning end den, der foreslaas her.

Afgørende for vor Stilling er det yderligere, at der dog gennem den trufne Ordning er sikret Kreditorerne og Aktionærene alt, hvad der maatte komme ud af Virksomheden. I Øjeblikket tegner Forholdene ikke videre lyst, men hvis det skulde gaa, som man fra nogle Sider mener, at en gunstigere Konjunktur er under Optræk, er der her — uden at man tør nære alt for store Forhaabninger — aabnet en Chance for Kreditorerne og langvejs hen for Aktionærene.

At der er syndet af den gamle Ledelse, lader sig desværre ikke omdisputere. Den har i sine Dispositioner ladet sig lede af en alt for vidtgaaende Optimisme, hvilket Un-

dersøgelsesudvalgets Beretning afgiver Vidnesbyrd om. Dog, alt dette skal jeg lade ligge. I Øjeblikket maa man rette Blikket imod Fremtiden og sætte Kræfterne ind paa, at der bringes det mest mulige og bedst mulige ud af den Ordning, som træffes.

Men her er der et Forhold, som ikke bør lades uomtalt, nemlig Spørgsmaalet om Arbejdslønningerne. Efter de Oplysninger, der foreligger, har Lønningerne hos Burmeister & Wain ligget væsentlig højere end Lønningerne i tilsvarende Virksomheder, baade i Indlandet og navnlig i de omliggende Lande, i Sverige, i Tyskland og i England, og dette er et Forhold, som maa skønnes ikke at have været uden Indflydelse paa Vanskelighederne for Virksomheden og dens Resultater.

Under Behandlingen af Moratorieloven i dette høje Ting gav jeg Udtryk for den Opfattelse, at den udstrakte Benyttelse af Statens Eksportkredit har været medvirkende til, at Selskabet er kommet saa langt ud. Den kunstige Finansiering har fjernet de naturlige Hemninger og virket tilslørende paa de faktiske Forhold, og den Afhængighed, som Selskabet gennem Eksportkrediten er kommet i overfor Staten, har formentlig ogsaa bidraget til, at man ikke fra Ledelsens Side med tilstrækkelig Styrke har kunnet sætte ind paa den Regulering, som var ønskelig med Henblik paa Lønningerne, saaledes at Virksomheden kunde blive rentabel.

Naar Statsmagten nu foretager et saa ekstraordinært Skridt, som det foreliggende Lovforslag er Udtryk for, saa sker det — som jeg allerede har nævnt — i væsentlig Grad af Hensyn til de Beskæftigelsesinteresser, der knytter sig til Selskabet; men saa burde det ogsaa forudsætte, at man fra Arbejdernes Side viste Forstaaelse af de Forhold, jeg her har omtalt, og det er vor Forventning, at den nye Ledelse vil have sin Opmærksomhed henvendt paa de samme Forhold, saa vist som alle gode Kræfter maa sættes ind paa at bringe Selskabet paa Fode.

Der er saa meget mere Grund til at understrege dette, som den Driftskalkule, der er stillet paa Benene, og som er omtalt i den Beretning, der ledsager Lovforslaget, ikke foreløbig aabner Mulighed for noget Overskud. Man har gennem de foreliggende Beregninger, efter hvad der oplyses, ikke kunnet naa videre end til at tilvejebringe Balance paa selve Driften. Der bliver med andre Ord intet til Forrentning og intet til Afskrivning, faktisk et betydeligt Underskud. Paa dette Punkt sætter